

Ștrandul cu apă sărată

Ovidiu

Ștrandul cu apă sărată

în strana norilor

cuvintele nu mai ajung

se opresc deasupra orașului

alungate

de iluzii,

în ornicele de nisip se frământă visele

ca pe un aluat,

pe plaje, trupuri însemnate cu cristale de sare își caută iubirea

joacă fals poker

cu inima goală,

sub tălpi castelele se năruie măsurând veșnicia,

într-un ștrand în care sarea se aduce din adânc

sunt ziare cu imagini ce înghit sec cuvintele,

zidurile ca de bastion pasc cerul,

pe pământ tălpi de fier grăbesc timpul

să nască întrebări,

la dușuri fețe posomorâte aruncă măștile

zăpada din pleoape le curge pe fard,

cabine insalubre din scânduri umede

sunt purtătoare de păcate,

verdele lor decojit vede un soare palid

POEZII ONLINE

se schimbă priviri acoperite de așteptări
ca ale unor temniceri ce nu cred în libertate,
în timp îngerii zburdă nepăsători deasupra apei.